

ELS ARTESANS I ELS GREMIS

La ciutat medieval es va convertir en un **centre de producció** d'objectes manufacturats. Els artesans d'un mateix ofici s'agrupaven per **carrers**, que rebien el nom de l'activitat que s'hi feia: assaonadors, argenters, teixidors, tintorers, etc. Molts d'aquests noms han pervingut fins a l'actualitat en moltes de les nostres ciutats i poblacions.

El treball artesà s'organitzava en **tallers petits**, el propietari dels quals era el mestre artesà, que disposava d'eines pròpies. Era un **treball manual**, i al mateix taller, que era també habitatge, s'hi feia tot el procés de producció.

Els artesans de cada ciutat s'organitzaven per protegir-se de la competència dels artesans d'altres llocs i per garantir el bon funcionament de la producció. Per aquest motiu, els **artesans de cada ofici** s'agrupaven en **gremis**, estructurats de manera jeràrquica: aprenents, oficials i mestres artesans.

El gremi es preocupava de mantenir el compliment d'una sèrie de **normes**: ningú podia fer el seu ofici en una ciutat sense permís del gremi, i tots els mestres artesans havien de treballar les mateixes hores i fer servir el mateix tipus d'eines. El gremi també controlava la qualitat dels articles i el preu final.

Font: D.D.A.A. Polis 2. Vicent Vives, Barcelona, 2008, pàg. 48.

Fes un petit esquema amb les idees principals del text.